

Kanootti vanerista. Joonas Hyrsky

Idean kanootin rakentamisesta sain törmättyäni netissä Hannu Vartialan mielenkiintoisiin vaneriveneiden rakennusta käsitteleviin sivuihin, joista erityisesti jäi mieleeni Amazonin jokikanootin ohjeet. Oli kesä 2007 ja olin juuri täyttämässä 14 vuotta. Hiukan vanhempia taivuteltuani sain luvan rakentaa kanootin, pihamme olisi käytössäni, kunhan siskoni ylioppilasjuhlat olisi pidetty. Hiukan muokaten kyseisiä ohjeita rakensin kanoottini, lyhensin sitä hiukan molemmista päistä ja tein niistä pyöreämmät kuin ohjeissa.

Kanootti on rakennettu yhdestä normaalista 12 mm havuvanerilevystä.(1200 x 2400mm). Sahautin levyn jo kaupassa kolmeen yhtä suureen osaan ja käsisahalla sahasin kotona vaneripalat lopulliseen muotoonsa. Kanootti on rakennettu 7 palasta, jotka liitin yhteen

lasikuitunauhalla ja epoksihartsilla. Pohja koostuu kolmesta ja laidat kahdesta palasta. Kun olin saanut pohjan palat liitettyä yhteen ja samoin laitojen palat, oli minulla kolme isoa palaa, jotka piti liittää yhteen. Pohjapalan keskiosaan ruuvasin kolme 60 asteen kulmaan sahattua kakkosnelosesta tehtyä mallikaarta puolen metrin välein, jotka pitivät kanootin oikeassa muodossaan.

Sen jälkeen liitin pohjan ja laidat yhteen ruuvaamalla ne väliaikaisesti kakkoskakkosesta sahattujen palojen avulla.

Ruuvattuani näin kanootin tulevaan muotoonsa, saumasin kanootin ulkopuolelta lasikuitunauhalla ja epoksihartsilla. Sen jälkeen poistin ruuvit ja puupalikat kanootin sisäpuolelta ja saumasin sen sisäpuolelta samalla lailla kuin ulkoa.

Tämän jälkeen tukin ruuvinreiät paksunnetulla epoksihartsilla ja kävimme isän kanssa kokeilemassa kanoottia. Halusin testata, että pysyykö se pinnalla ja kannattaako sen viimeisteleminen käyttää aikaa. Isä ei oikein luottanut kanootin toimivuuteen ja halusi sitoa siihen narun että sen saa vedettyä takaisin jos se kaatuisi tai uppoaisi.

Koeuitto meni hyvin ja päätin viimeistellä kanootin. Hioin kanootin ja lyhensin ja pyöristin

sen päät sekä lisäsin niihin metallilenkit kiinnittämistä ja kantamista varten. Lakkasin kanootin ulkopuolelta kotoa löytyneellä venelakalla ja sisäpuolelle laitoin puuöljyä. Sateiset säät häiritsivät epoksihommiani ja pitkittivät kanootin rakentamista niin että vasta syksyllä pääsin kokeilemaan sitä valmiina. Jälkeenpäin ajateltuna olisin voinut rakentaa kanoottini paljon nopeammin, jos ei olisi satanut niin paljon. Lisäksi moni asia piti keksiä, pieniä ongelmia oli lukuisia ensikertalaiselle varsinkin epoksin kanssa, mikä näkyi lopputuloksessa.

Seuraavana vuonna asensin kanootin toiseen päähän pyörät, jotta pääsisin itse sen kanssa Keravanjoelle melomaan. Matkaa kotoani joelle on noin kilometrin ja se taittuu kohtuullisen mukavasti olkahihnan avulla kanoottia työntäen. Pyörät ovat periaatteessa irtiotettavat, mutta olen antanut niiden olla kiinni koska ne eivät meloessa osu veteen. Kovin paljon ei ole kuitenkaan tullut melottua kanootilla. Pidän sitä enemmänkin tärkeänä harjoitustyönä, joka mahdollisti pikaveneen rakennuksen parin vuoden kuluttua (tietenkin ulkona). Jälkeenpäin ajatellen työn jälki olisi voinut olla siistimpääkin ja olisin voinut pinnoittaa kanoottini paremmin. Toisaalta ei tuon kanootin tarvitse kestää ikuisuuksia. Kuten pohjasta voi päätellä, kanootti kääntyy herkästi, mutta ei niin että se olisi joella meloessani erityisesti häirinnyt. Kanoottini ei ole mitenkään erityisen kiikkerä ja eikä suhteellisen pieni varalaita ole ollut ongelma joella meloessani. Liukulistat pohjassa olisivat parantaneet suuntavakautta, mutta ilmeisesti taas vaikeuttaneet ketterää kääntymistä.

Loput kuvat löydät: <http://welcome.to/ideaport> ja sieltä: Kanootti vanerista artikkelin yhteydestä nimellä: **kanootti_vanerista.zip**.

Artikkelin kokosi: veikko.poyhonen@kapy.edu.hel.fi